

37807

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ
ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

ВЕСТНИКЪТЪ
Е БЕЗПЛАТЕНЪ

НАРОДИТЪ ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕ,
КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХА.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВА САМО СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ;
ДЪРЖАВА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ - ГИ ИМА ДВА!

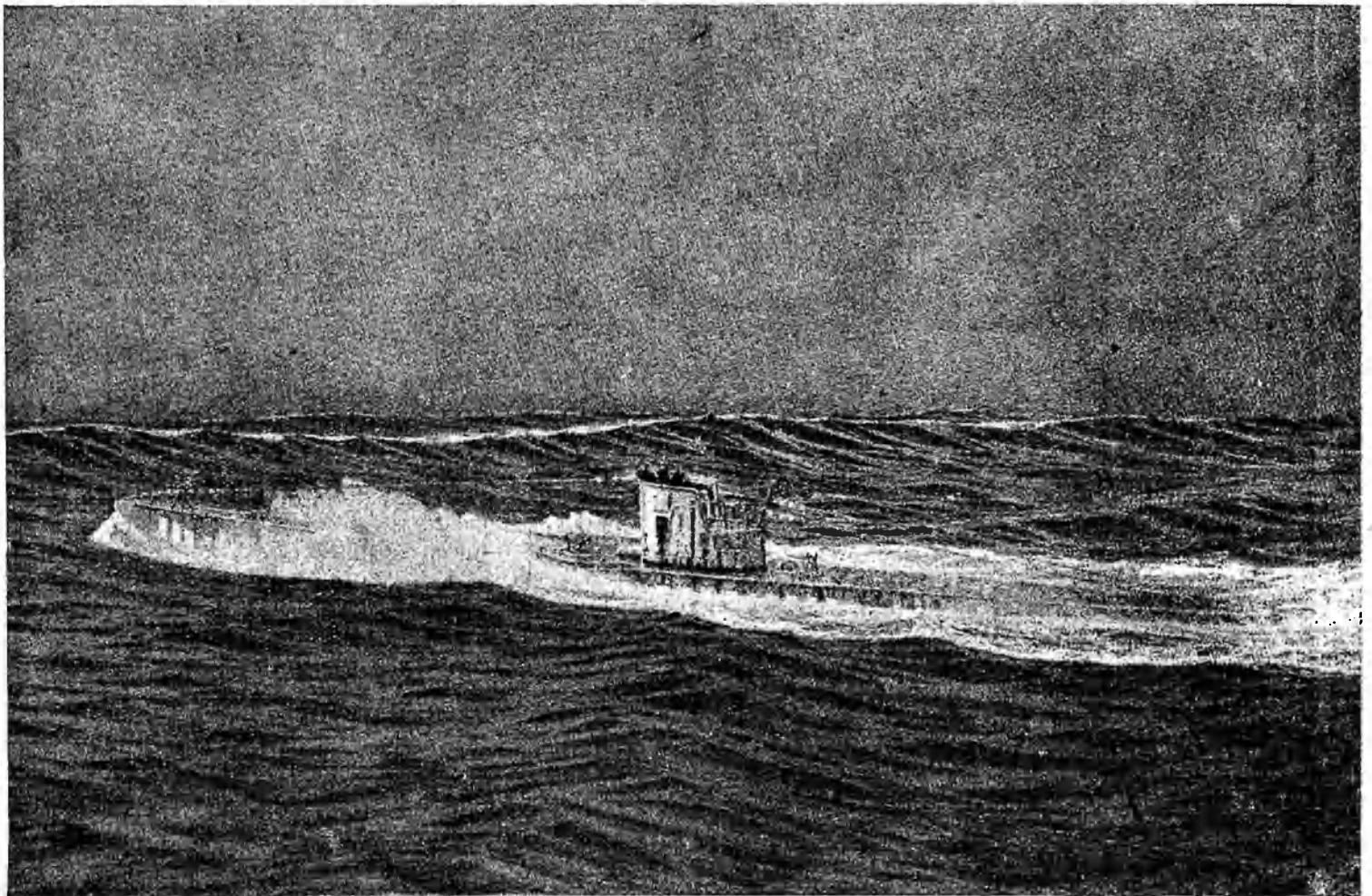
ДРУЖЕДИЧНИКЪ ЗА МОРСКА ПРОСВѢТА И ОБНОВА
ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Година VII.

Варна 1. августъ 1941 год.

Брой 159.

НЕ ЧАКАЙ ДА СЪЗДАВАШЪ ФЛОТЪ КОГАТО ТЕ НАПАДНАТЪ,
ЗАЩОТО НЕ СЕ КОПАЕ КЛАДЕНЕЦЪ, КОГАТО ОЖЕДНѢШЪ.

По широкитъ вълни на океана

— На 1 юли 1798 г. Напалеоновият превозен флот, състоящ се от 400 търговски кораба, охранявани от 72 бойни единици, неочаквано се появил край бръговете на Египет и спуснал котва пред пристанището Александрия.

Същият ден, необезпокоявани от никого, на бръга били благополучно стоварени превозените с търговските кораби 40,000 французски войници, които започнали завоюването на Египет.

Както подготовката, така и подхождането на десантните войски Напалеон успял да запази в тайна от английското разузнаване. Въпреки непрекъснатото кръстосване на английския флот под командването на адмирал Нелсон в Средиземно море, французските кораби сполучили незабелязано да приближат устието на Нил.

След стоварването на десантните войски, французските бойни кораби се закотвили и приютили в залива при Абукир.

— На 3 юли 1940 год. пред французското африканско пристанище Оран неочаквано се появили британски морски сили в състав: една ескадра линейни кораби, между които и кръстосвачът „Хууд“, една ескадра кръстосвачи, един самолетоносач и множество изстръбители.

Командващият английските морски сили адмирал отправил към намиращите се в пристанището французски бойни кораби ултиматум, за безусловното им предаване в срок от 6 часа.

През това време английски самолети препрѣчили чрез поставянето на заградни минни изходите на пристанището.

Въ последствие между двете, доскоро съюзнически флоти се завързало ожесточено сражение, свършено неблагоприятно за французските бойни кораби, които понесли твърде жестоки загуби. Напълно били сразени новият линейен кораб „Дюнкерк“, старият такъв „Прованс“ и флотиловащият „Могадор“. Линейният кораб „Бретан“, при опита си да напусне пристанището се натъкнал на английска заградна мина и потънал.

Само линейният кораб „Шрасбург“ и пет от най-новите флотиловащи отплавали от пристанището, като успели да си пробият път, сражавайки се с английските бойни кораби и въпреки преследването от последните, сполучили да се приберат в Тулон, отстоящ на 550 мили от пристанището Оран.

— На 6 юли 1940 год. английски кръстосвачи потопили в източната част на Средиземно море, французкия флотиловащ „Фрондор“.

— На 9 юли 1940 год. английските морски сили обстрелвали и тежко повредили намиращият се в пристанището на Дакар французски новостроящ се линейен кораб „Ришелио“.

— На 9 юли 1916 год. в пристанището на Балтимор пристигнал германският търговски подводник „Дойчланд“, превозащ ценни товари. Подводникът, командван от капитан Кьониг, благополучно извършил дългия и опасен преход през океана, между Европа и Америка.

— На 10 юли 1940 год. в Средиземно море се завързало сражение между една италианска ескадра бойни единици, в чийто състав влизали новите линейни кораби „Кавур“ и „Джулио Цезаре“ и британските морски сили, насочващи се за действие срещу италианските бръгове. Поради резултатната съпротива на италианските кораби, действията на английските сили срещу опорните италиански сръдища било осуетено. Британската ескадра, преследвана от италианските бомбардировачи се оттеглила от областта на морското сражение. Въ тоя морски бой бил потопен италианският изстръбител „Зефино“.

— На 11 юли 1915 год. германският лек кръстосвач „Кьонигсберг“, който бил блокиран от превъзхождащи английски морски сили в делтата на източно-Африканската р. Руфиджи, след продължително сражение и изразходване бойните запаси, бил най-подир сразен. За да не попадне в английски ржце, по нареждане на капитан II р. Лооф, кръстосвачът бил потопен от обслуга си.

— На 19 юли 1918 год. в водите близо до пристанището на Ню-Йорк, американският кръстосвач „Сан-Диего“ се взривал на поставените от германски подводници минни загради край американските бръгове.

— На 20 юли 1940 година край остров Крит се завързало морско сражение между английски и италиански кръстосвачи, в която бързотечна битка бил потопен италианският кръстосвач „Бартоломео Коллеони“, който развивал скорост до 42 мили.

— На 22 юли 1916 год. в Черно море неочаквано се завързало кратко сражение между лекият кръстосвач „Бреслау“ и руският линейен кораб „Императрица Мария“, съпровождан от множество изстръбители. Кръстосвачът „Бреслау“ чрез умело маневриране, успял да се отдалечи невредим от мястото на сражението.

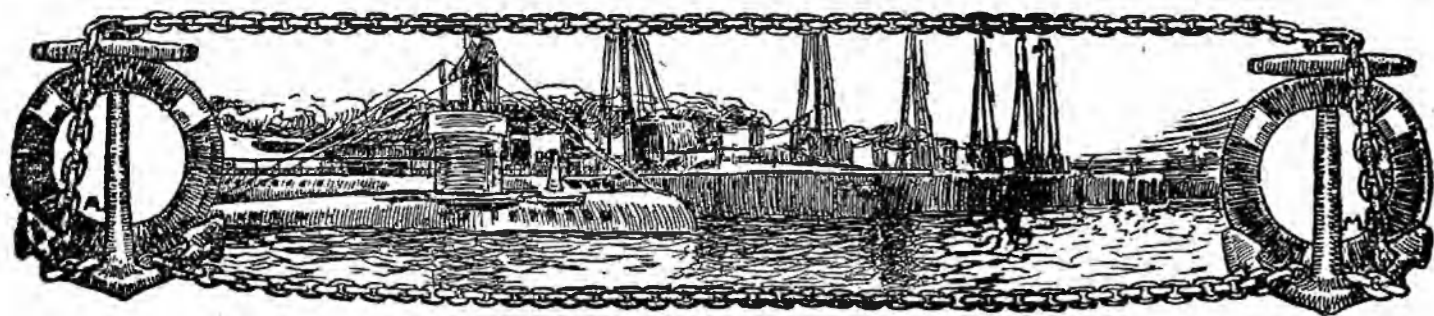

Уредничеството на вестника благодарно за следните получени дарения:

1. Сефанъ Узуновъ, отъ гр. Добрич 200 лв.
2. Христо Петровъ Димитровъ, отъ гр. Варна 70 „
3. Иванъ Николовъ, София 50 „
4. Стоянъ В. Роглевъ, Русе 50 „
5. М. В. Шиваровъ, отъ с. Вѣтрино, Варненско 50 „
6. Любомиръ Георгиевъ, отъ гр. Бургасъ 50 „
7. Ст. Помаковъ, отъ с. Добротичъ, Провадско 50 „
8. Дим. Георгиевъ, София 40 „
9. Петъръ Я. Работниковъ, отъ гр. В. Търново 33 „
10. Илия Митевъ, отъ Варна 30 „
11. Боянъ Хр. Тасевъ, Варна 30 „
12. Димитъръ Горчевъ, отъ гр. Бургасъ 30 „
13. Стефанъ Василевъ, Ломъ 30 „
14. Трайко Начевъ, София 25 „
15. Юрданъ Павловъ, София 20 „
16. Ал. Йорданавъ, отъ Русе 20 „
17. Михайлъ Г. Банчевъ, отъ с. Синаговци, Видинско 20 „
18. Тодоръ Яневъ, Бургасъ 20 „
19. Иванъ Христовъ Мирковъ, отъ гр. Свищовъ 20 „
20. Тодоръ Бонинъ Кулчевъ, с. Прогорѣлецъ, Ломско 20 „
21. Милю В. Милевъ, Ломъ 20 „
22. Драгомиръ С. Дудевъ, с. Рила, Дупнишко 20 „
23. Тодоръ Рачевъ, отъ с. Карачпуларъ, Балчишко 20 „
24. Христо Колевъ Христовъ, отъ гр. Ямболъ 15 „
25. Г. Анастасовъ, гр. Бургасъ 15 „
26. Стойко Ст. Димитровъ, отъ гр. Стара Загора 15 „
27. Коста К. Кулевъ—София 15 „
28. Оливеръ Ст. Георгиевъ, отъ гр. Варна 15 „
29. Цвѣтко Юрдановъ Ивановъ, с. Вировско, Врачанско 12 „
30. Андрея Ст. Ранделовъ, отъ гр. Пловдивъ 10 „
31. Василь М. Зебековъ, отъ с. Кацелово, Бѣленско 10 „
32. Кирилъ Ст. Жековъ, отъ с. Вичево, Балчишко 10 „
33. Пенчо Христ. Балкански 10 „
34. Ем. Георгиева, гр. Русе 10 „

(Следва)

Волните дарения, предназначени за подкрепа списването на вестника, четците могат да изпращат чрез пощенски записи, адресирани до уредничеството на „Морски преглед“, или в пощенски и гербови марки. За улеснение четците от Варна и близките селища, волните дарения могат да се внасят направо в уредничеството на вестника, намиращо се в Интендантството на Флота, на пазарния площад, до Пожарната команда.

ВЛИЯНИЕТО НА МОРСКАТА МОЩЬ

Свѣтовната история е изпѣтрена съ множество примѣри, установяващи ясно и съ положителност голѣмото влияние, което морскара мощь е оказвала за благоприятниятъ развой на бойнитѣ действия между воюващитѣ страни или е била твърде голѣма и действителна прѣчка за следващиятъ ходъ на победоноснитѣ сухопѣтни сили.

Морската мощь всѣкога е оказвала значително влияние, както за спечелване на победата, така и за защита цѣлостта на държавата, въ чиито бойни сили е била включена.

Морската мощь дава пълната възможностъ за подържане на блокадни действия и водене на економическата и стопанска война, целяща изгладняването на населението и прекъсване превоза на суровини, материали и храна, а съ това отнемане възможността на блокираната страна да набави и попълни изразходванитѣ запаси необходими за сѣществуването и провеждане действията на въоръженитѣ сили.

Най-убедителниятъ въ това отношение примѣръ бѣ отбелязанъ въ миналата Свѣтовна война, въ която Германия бѣ сломена не на бойното поле, а чрезъ изгладняване.

Въ настоящето великанско стълкновение между народитѣ се появи ново сръдство за борба — самолетътъ, който, поради своята резултатна дейностъ, масово използване и голѣми постижения, се очерта, на пръвъ погледъ, като нова сила, напълно замѣстваща морската мощь, за която мнозина се изказаха относно не-

нуждното и нецелесѣобразното ѣ вече сѣществуване. Самата действителностъ обаче, доказа погрѣшността на това прибързано сващане.

Дали морската мощь не указва вече необходимото влияние за хода на военнитѣ събития и, възможно ли е тя да бѣде напълно замѣстена отъ въздушнитѣ сили, се установява предимно отъ множеството примѣри на действие презъ настоящата двегодишна вече война.

Както островъ Малта, така и британскитѣ острови, които многократно бѣха подложени на ожесточени бомбардировки отъ значителни въздушни сили, въпрѣки нанесенитѣ тежки разрушения, запазватъ своята цѣлостъ, защото намиращата се на тѣхъ жива сила — войската, унищожаването на която представлява прѣката целъ на всѣка война, още сѣествува, което се дължи на морето, опасващо тия острови и съставляващо действителна прѣчка за явяването на германскитѣ победоносни войски на острова за сразяването въоръженитѣ сили на врага.

Действащитѣ въ Атлантическия океанъ и въ водитѣ около Англия германски подводници и надводни сили, прекъсвайки многобройнитѣ морски пѣтища и унищожавайки близо 14 милиона тона неприятелски търговски кораби, указва сѣщо така значително влияние по отношение снабдяването на британската империя съ всичко необходимо за водене на войната. Поради това, английскитѣ корабни кервани потърсиха нови пѣтища, минаващи далечъ на северъ,

покрай Исландия, гдето германскитѣ въздушни сили, поради отдалечеността на упорнитѣ сръдища и ограничения крѣгъ на движение, нѣмаха възможностъ да действуватъ планомерно. За прекъсване на новитѣ морски пѣтища и прекратяване подвеса на суровини и материали за Англия, германското морско командване бѣше принудено, наредъ съ множеството подводници, да изпраща междувременно и голѣми бойни единици, което обстоятелство доведе до известния морски бой между германския линейенъ корабъ „Бисмаркъ“ и английския „Хуудъ“.

Знайно е, че самолетътъ, поради ограниченитѣ запаси отъ гориво, притежава малкъ крѣгъ на действие, поради което не може да се използва за водене на войната далечъ отъ своитѣ упорни сръдища, а морскитѣ сили, съставени отъ подводници и надводни кораби, иматъ пълната възможностъ за действие при всѣко състояние на времето, и при грамаденъ обсегъ на движение, следствие на което се установява, че морската мощь още не е загубила своето влияние за хода на военнитѣ събития и продължава да оказва съответното важно значение за сѣдбоносния развой на свѣтовното положение.

Както въ миналото, така и въ настоящата война, морската мощь, чийто належащо сѣществувание се ознаменува съ бързитѣ строежи на нови бойни кораби, убедително подчерта своето изключително влияние за водене и завършване на всестраннитѣ военни действия.

ТЪРГОВСКИЯТ ФЛОТЪ НА ЯПОНИЯ

Японският търговски флот, който вънастояще време поради корабния състав и голѣмината на тонажа заема трето мѣсто въ свѣта, е поставилъ началото на своя градежъ едва преди 70 години.

Увеличението на японския корабенъ съставъ се провеждало първоначално много бавно. Въ 1890 год. търговският флотъ на Япония, съставенъ отъ парни кораби и вътроходи възлизалъ на 138,000 бр. р. т., и съставлявалъ едва 0.7% отъ тонажа на свѣтовния търговски флотъ. Въ 1894 год. въ която адмиралъ Ито спечелилъ победата въ морското сражение съ китайския воененъ флотъ при устието на р. Ялу, японските търговски кораби възлизали вече на 320,000 бр. р. тона. Въ 1900 год. Япония разполага вече съ 575,000 тона, а въ 1905 год., следъ победоносното завършване на Руско—японската война, флотътъ възлизалъ на 874,000 бр. р. тона. Въ 1910 год. японскиятъ търговски флотъ нарастналъ на 1,148,000 тона а при започване на миналата Свѣтовна война, въ началото на 1914 г. достигналъ 1,708,000 бр. р. тона и съставлявалъ 3.5% отъ свѣтовния търговски флотъ. Презъ миналата война, поради необходимостта отъ набавянето на превозни плавателни срѣдства и невъзможността да бждатъ доставяни нови кораби отъ другитѣ държави, японските корабостроителници значително разширили своята дейность и увеличили градежа на търговските кораби. Следствие на тоя усиленъ строежъ, въ 1922 год. Япония удвоила тонажа на своитѣ търговски кораби, които възлизали на 3,587,000 бр. р. т., съставляващи 5.6% отъ свѣтовния търговски корабенъ тонажъ и заемала вече четвъртото мѣсто отъ всички морски държави и следъ Англия, Съединенитѣ щати и Франция.

Следствие появилото се на 1 септември 1923 год. голѣмо земстресение, въ което загинали около 150,000 души и били нанесени разрушения, възлизали на 10 милиарда иени, корабостроението въ Япония било значително намалено. Въ 1929 год. Япония притежавала 4,187,000 бр. р. тона търговски кораби, а въ 1939 год. японскиятъ търговски флотъ се състоялъ отъ 2,337 различни кораби съ общо

5,630,000 бр. р. т. съставляващи 8.1% отъ свѣтовния тонажъ и заемащи трето мѣсто, следъ корабитѣ на Англия и Съединенитѣ Щати.

Тѣзи 5,630,000 бр. р. тона кораби принадлежатъ на 77 корабоплавателни сдружения, отъ които най-малкото притежава или 4 кораба или кораби съ общо най-малко водоизмѣстване отъ 10,000 тона.

Отъ тѣзи 77 корабоплавателни сдружения, 21 притежаватъ всѣко едно надъ 50,000 тона кораби, съставляващи общо 3,424,000 бр. р. тона, приблизително три пети отъ общия тонажъ на японскиятъ търговски флотъ. Приблизително 1,119 кораба съ общо 374,000 тона, сж по малки отъ 1,000 бр. р. тона.

Отъ голѣмитѣ корабоплавателни сдружения „Нитонъ Юзенъ“ притежава 97 кораба възлизащи на 710,088 бр. р. тона, а сдружението „Осака Цюзенъ“ разполага съ 121 кораба.

Повечето отъ корабитѣ на японския търговски флотъ сж товарни и товаропжтнически. Японските корабоплавателни сдружения не притежаватъ нарочни пжтнически кораби съ водоизмѣстване надъ 20,000 тона. За обслужване пжтническите съобщения съ Америка и Европа се използватъ предимно кораби съ водоизмѣстване отъ 10,000 до 20,000 т.

Въ началото на 1940 год. корабоплавателнитѣ сдружения притежавали всичко 38 кораба съ повече отъ 10,000 тона, възлизащи общо на 488,000 бр. р. тона.

Почти две пети отъ общия тонажъ на японскиятъ търговски кораби сж сравнително нови, съ сжествуване подъ 10 години.

Общиятъ брой на наливнитѣ кораби, предназначени за превозъ на течни горива възлиза на 40 съ водоизмѣстване 350,000 тона. Тия кораби обаче, не сж достатъчни за превоза на течното гориво, което Япония доставя отъ чуждитѣ страни. Известно е, че годишно, за нуждитѣ на японския воененъ и търговски флотъ, индустриални цели и пр., страната се нуждае отъ 5 милиона тона течное гориво. Около 750,000 тона отъ това гориво се добива въ предѣлитѣ на японската държава, една трета отъ което се извлича отъ находищата на островъ Сахалинъ, следователно, се нуждае отъ превоза по

море. Общата товароносимостъ на корабитѣ предназначени за превозъ на течное гориво възлиза на 3.5 милиона тона годишно. Поради това, за доставянето на останалитѣ количества горива, Япония използва чужди кораби. За отстранението на тая зависимостъ отъ чуждитѣ корабоплавателни сдружения, въ последно време, японските корабостроителници сж започнали усиления градежъ на наливни кораби, поради което, въ близко време Япония ще може да задоволява своитѣ нужди относно превоза на необходимото й течное гориво, изключително съ свои кораби.

Въ настоящата японо-китайска война, японските въоръжени сили широко използватъ търговските кораби за военни цели, най-вече за пренасяне на войски, бойни припаси и материали а сжщо и за надеждното продоволствие и снабдяване на действащитѣ въ Китай армии.

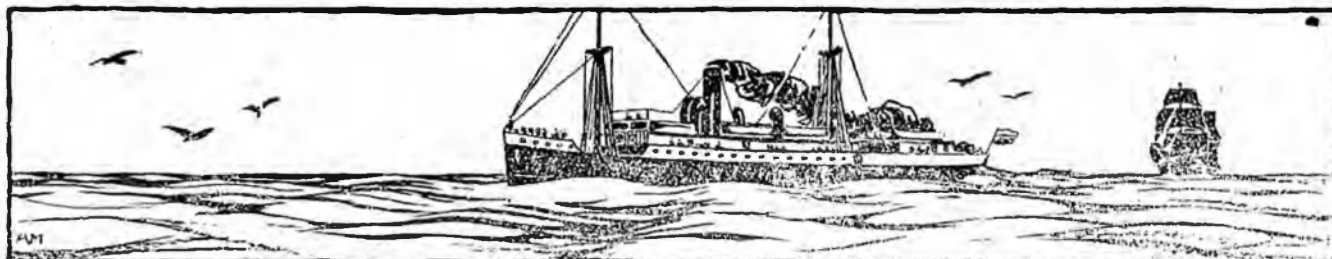
Япония притежава 55 голѣми и малки корабостроителници, въ които усилено се строятъ, както нови военни, така и множество търговски кораби.

Постройката на търговските кораби започва отъ 1894 г. Общиятъ тонажъ на новопостроенитѣ търговски кораби въ последнитѣ нѣколко десетолѣтия е отбелязанъ както следва:

Въ 1894 год.	5,000 бр. р. т.
" 1903 год.	45,000 " "
" 1913 год.	65,000 " "
" 1916 год.	145,600 " "
" 1917 год.	350,100 " "
" 1918 год.	490,000 " "
" 1919 год.	611,900 " "
" 1920 год.	456,600 " "
" 1924 год.	72,000 " "
" 1929 год.	442,000 " "
" 1938 год.	624,000 " "

Къмъ тия постижения на японските корабостроителници трѣбва да се прибави постройката въ последнитѣ тридесетъ години и приблизително надъ единъ милионъ тона различни военни кораби.

Относно дейността на японските корабостроителници презъ миналата 1940 год. липсватъ съответнитѣ подробни данни. Известно е, че въ всички корабостроителници се намиралъ въ усиленна постройка множество военни и търговски кораби.

ДЕЙСТВИЯТА НА МОРЕ ПРЕЗЪ ФЕВРУАРИ И МАРТЪ

1. ФЕВРУАРИ: Единъ отъ действащитъ въ южната частъ на Бъло море италиански торпедоносещ атакувалъ английски керванъ търговски кораби и успѣлъ да потопи единъ корабъ отъ 10,000 бр. р. тона.

Английски подводникъ атакувалъ и потопилъ въ Адриатическо море край югославиянскитъ брѣгове, единъ италиански търговски корабъ.

2. ФЕВРУАРИ: Единъ отъ действащитъ въ Атлантически океанъ италиански подводникъ, атакувалъ неприятелски керванъ и потопилъ 3 кораба, съ общо 15,000 бр. р. т.

4. ФЕВРУАРИ: Единъ нѣмски спом. кръстосвачъ съобщилъ за потопяването на 29,000 бр. р. т. неприятелски търговски кораби. Единъ германски подводникъ потопилъ два английски превозни кораби съ общо 11,000 бр. р. тона.

5. ФЕВРУАРИ: Действащиятъ въ открито море нѣмски боеенъ корабъ потопилъ 40,000 тона вражески кораби.

7. ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на 12,000 бр. р. тона кораби. Една торпедна лодка атакувала и потопила единъ крайбрѣженъ корабъ.

9. ФЕВРУАРИ: На разсѣване, значителни английски морски сили, използвайки мъглата и недобрата видимостъ се появили предъ Генуа и обстрелвали града. Отъ бомбардировката били разрушени много жилищни сгради. Отъ населението били убити 72 и ранени 26 души.

12. ФЕВРУАРИ: Единъ нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на търговски кораби съ общо 21,500 бр. р. тона.

13. ФЕВРУАРИ: Действащитъ въ Атлантически океанъ германски бойни кораби атакували единъ английски керванъ и потопили 14 превозни въоръжени кораба съ общо 82,000 бр. р. тона.

16. Февруари: Нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на три въоръжени търговски кораба съ общо 19,000 бр. р. т. Единъ отъ действащитъ еъ открито море германски боеенъ корабъ съобщилъ за потопяването на 10,000 бр. регистъръ тона неприятелски кораби.

17. ФЕВРУАРИ: Единъ нѣмски подводникъ съобщилъ, че потопилъ 11,000 бр. р. тона неприятелски кораби.

18. ФЕВРУАРИ: Английското адмиралтейство съобщило за загубата на миночистача „Huntley“, който притежавалъ водоизмѣстване 720 тона и обслуга 73 души.

20. ФЕВРУАРИ: Една нѣмска торпедна лодка, въпрѣки мъглата, атакувала и потопила въ южната частъ на Северното море два английски въоръжени търговски кораба съ общо 10,000 бр. р. тона.

21. ФЕВРУАРИ: Английското адмиралтейство признало загубата на стражния корабъ „Almond“, съ който загинали 2 офицери и 17 моряка.

22. ФЕВРУАРИ: Нѣмски корсарски корабъ действащъ въ Индийски океанъ съобщилъ за потопяването на английския търговски корабъ „Kanadian Cruiser“ отъ 7,178 тона.

23. ФЕВРУАРИ: Действащиятъ въ Атлантически океанъ италиански подводникъ, командванъ отъ к-нъ-лейт. Рикардо Борисъ, съобщилъ за потопяването на единъ неприятелски 6,500 бр. р. т. корабъ за превозъ на течни горива.

24. ФЕВРУАРИ: Единъ нѣмски подводникъ, намиращъ се подъ командването на лейтенантъ Мьоле съобщилъ, че потопилъ четири въоръжени неприятелски търговски кораба съ общо 33,100 бр. р. тона. Съ това постижение, подводникътъ на лейтенантъ Мьоле потопилъ всичко 19 кораба съ общо 111,943 бр. р. тона.

Другъ нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на два вражески превозни кораба съ общо 7,000 бр. р. тона.

Английското адмиралтейство признава потопяването на стражния корабъ „Nimonde“.

25. ФЕВРУАРИ: Главното командване на

германскитъ въоръжени сили съобщило, че нѣмски подводници атакували единъ английски силно охраняванъ керванъ и потопили множество кораби съ общо 125,000 бр. р. тона. Други нѣмски подводници разпрѣснали единъ керванъ и потопили кораби съ общо 83,000 бр. рег. тона, между които и единъ голѣмъ корабъ за превозъ на течни горива. Въ сжщото време, германски подводни сили потопили 25,000 тона неприятелски кораби, а действащия въ далечнитъ морета боеенъ корабъ, съобщилъ за потопяването на 20,000 тона вражески кораби. Общо, въ единъ само день били потопени надъ 250,000 тона неприятелски кораби.

26. ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници потопили два неприятелски кораба. Югоизточно отъ Англия нѣмска торпедна лодка атакувала и успѣла да потопи единъ английски изстрѣбителъ.

27. ФЕВРУАРИ: Една нѣмска торпедна лодка атакувала и потопила единъ английски 4,500 тоненъ търговски корабъ.

28. ФЕВРУАРИ: Единъ нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на 22,000 бр. р. тона неприятелски кораби.

2. МАРТЪ: Нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на 9,000 тоненъ корабъ за превозъ на течни горива.

Въ Сръдиземно море италиански торпедоносци атакували и потопили два английски подводника.

Действащиятъ въ Атлантически океанъ италиански подводникъ подъ командването на к-нъ-лейт. Алберто Дживованнъ съобщилъ за потопяването на 3 търговски кораба съ общо 20,000 бр. р. тона.

4. МАРТЪ: Главното командване на германскитъ въоръжени сили съобщило, че презъ месецъ февруари били потопени общо 740,000 бр. р. тона неприятелски търговски кораба.

Английското адмиралтейство признало за загубата на стражния корабъ „Ouse“.

5. МАРТЪ: Английски морски сили извършили набѣгъ къмъ островитъ на северна Норвегия, гдето обстрелвали и потопили нѣколко норвежки и германски рибарски кораби, като пленили обслугата имъ.

Английското адмиралтейство признало за загубата на изстрѣбителя „Esmoog“, 900 тоненъ, съ шесть 102 мм. орждия и 100 души обслуга.

7. МАРТЪ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването на неприятелски кораби съ общо 21,061 бр. р. тона.

8. МАРТЪ: Единъ нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на петъ въоръжени неприятелски търговски кораба съ общо 33,000 бр. р. тона.

Една флотилия торпедни лодки срещнала и атакувала край английскитъ брѣгове силно охраняванъ керванъ, като потопила два английски изстрѣбителя по 1,090 и 10 търговски кораба съ общо 40,600 тона.

9. МАРТЪ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването на 18,000 бр. р. тона неприятелски търговски кораби.

10. МАРТЪ: Английското адмиралтейство съобщило за загубата на стражнитъ кораби „Remilo“ и „Coddors“. Освенъ това, споредъ германски източници, английското адмиралтейство признало, че до 10 мартъ 1941 год. британскитъ флотъ загубилъ всичко 41 изстрѣбителя. Въ това число не влизали двата изстрѣбителя потопени отъ нѣмскитъ торпедни лодки на 8 мартъ.

12. МАРТЪ: Главното командване на германскитъ въоръжени сили съобщило, че отъ ноември 1940 до февруари 1941 год. въ течение на четири месеца били потопени общо 2,037,000 бр. р. т. търг. кораби.

13. МАРТЪ: Една нѣмска торпедна лодка атакувала и потопила въ Северно море единъ английски изстрѣбителъ.

14. МАРТЪ: Английското адмиралтейство признало потопяването на спом. кръстосвачъ „Manisree“.

15. МАРТЪ: Въ пристанището на Валона билъ потопенъ италианскитъ болниченъ корабъ „По“.

17. МАРТЪ: Английското адмиралтейство съобщило за загубата на подводника „Snapper“, спуснатъ на вода презъ 1935 год. и притежаващъ следнитъ данни: надводно водоизмѣстване 670 тона, надводна скоростъ 15 и подводна 10 мили, обслуга 40 души.

18. МАРТЪ: Единъ нѣмски подводникъ съобщилъ, че атакувалъ английски керванъ и потопилъ петъ търговски кораба съ общо 35,300 бр. р. тона.

19. МАРТЪ: Германски торпедни лодки извършили набѣгъ къмъ югоизточнитъ английски брѣгове, гдето атакували единъ керванъ и потопили два кораба възлизаци на 10,000 бр. р. тона. Действащитъ въ открито море нѣмски подводници съобщили за потопяването на три въоръжени търговски кораба съ общо 16,500 бр. р. тона.

20. МАРТЪ: Действащиятъ въ Атлантически океанъ италиански подводникъ следъ завръщането си съобщилъ, че потопилъ 36,000 бр. р. тона неприятелски кораби.

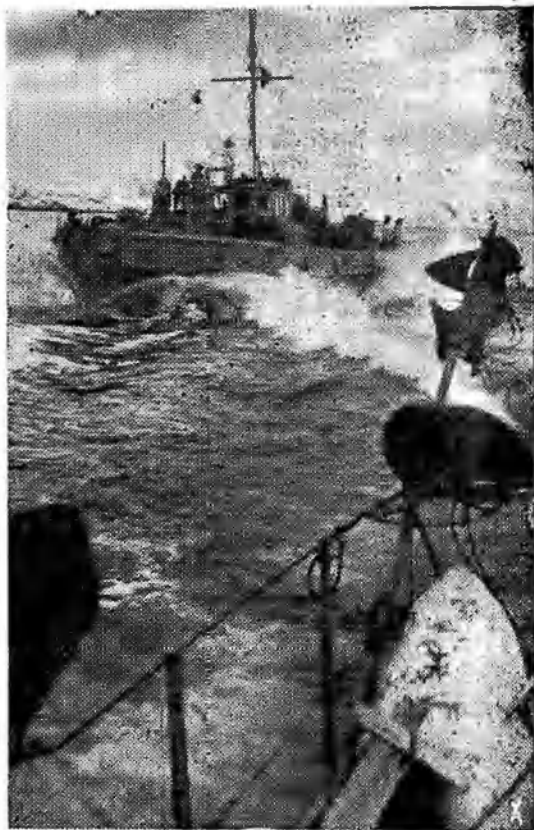
21. МАРТЪ: Действащитъ край западнитъ африкански брѣгове германски подводници съобщили, че атакували предназначения за Англия корабенъ керванъ, отъ който успѣли да потопятъ 69,000 бр. р. т. кораби.

22. МАРТЪ: Действащата въ северната частъ на Атлантически океанъ нѣмска ескадра линейни кораби потопила 22 английски търговски кораба съ общо 116,000 бр. р. т.

24. МАРТЪ: Нѣмски подводникъ съобщилъ за потопяването на 27,500 бр. р. тона неприятелски търговски кораби, между които три за превозъ на течни горива.

27. МАРТЪ: Презъ ношъта на 26 срещу 27 мартъ леки италиански торпедни сили атакували намиращитъ се на котва въ залива Суда на островъ Критъ неприятелски военни и търговски кораби. Много кораби били засѣгнати съ торпеда.

30. МАРТЪ: Нѣмски подводници съобщили, че атакували единъ корабенъ керванъ и потопили три кораба за превозъ на гориво и седемъ други възлизаци общо на 45,000 бр. р. тона.

Германски миночистачи въ действие

ВЕНФ-МОСКА ИСТОРИЯ

ДЕЙСТВИЯТА НА СПОМАГАТЕЛНИЯ КРЪСТОСВАЧЪ „ВОЛФЪ“

(Продължение от брой 158).

Следъ нѣколко само минути корабътъ билъ достигнатъ. Подобно на хищна птица, „Вьолфхенъ“ започналъ да се вие застрашително надъ изненадания корабъ, близо до който паднала хвърлената отъ самолета бутилка, за която била привързана дълга червена лента. Хвърлената обаче, втора бутилка олучила целта и се разбила върху палубата на кораба. Изумени отъ появата на самолета, англичанитѣ се втурнали къмъ мѣстото на разстрошената, бутилка въ която била поставена хартия съ написани на английски слова:

— „Отправете се веднага къмъ нѣмския спомагателенъ кръстосвачъ, намиращъ се при Недѣлнитѣ острови. Не си служете съ радиостанцията!“

За подчертаване на дадената заповѣдъ и за по-голъма убедителностъ, непосредствено предъ носътъ на кораба паднала и се взривала въ водата хвърлената отъ самолета бомба. По тоя начинъ английскиятъ корабъ билъ принуденъ да промѣни посоката на движение и направляванъ отъ „Вьолфхенъ“, готовъ всѣки мигъ за действие, послушно се насочилъ къмъ острова.

Следъ кратко време корабътъ влѣзълъ въ залива и спусналъ котва близо до кръстосвачътъ „Волфъ“.

Никога опредѣленитѣ за претърсване и провѣряване на плячката моряци не сж действали така бързо и тъй чевръсто се изкачвали върху нѣкой отъ срещнатитѣ до сега неприятелски търговски кораби.

Застанала на горната палуба, обслугата на „Волфъ“ съ нетърпение и тревога очаквала резултата отъ провѣрката на кораба. Всѣки мълкомъ си задавалъ въпросътъ: Какъвъ ли товаръ има? Превозва ли каменни вжглища?

Най-подиръ въ вечерната дрезгавина блѣснала морзовата ламба, чрезъ която билъ предаденъ така нетърпеливо очакваниятъ сигналъ:

— „Корабътъ се именува „Веруна“. Има 1500 тона доброкачествени вжглища“.

Радостенъ викъ проечалъ възторжено презъ корабътъ „Волфъ“, моряцитѣ на който били вече озарени отъ сигурната надежда за своето спасение.

Сигналуването продължило и, за обща радостъ на всички, отъ „Веруна“ било предадено, че на корабътъ се намиратъ още достатъчни количества: „Картофи, прѣсни зе-

ленцуци, плодове, 40 живи овци, а сжщо и брашно“.

Въпрѣки настѣпилата тъмнина, английскиятъ корабъ застаналъ на стена на „Волфъ“. Товарнитѣ стрели заработили трѣскаво, прехвърляйки непрекъснато ценнитѣ товари върху нѣмския кръстосвачъ. Обслугата на последния била радостна като че ли начевала новъ животъ. Посрѣдъ кипежа на усилената работа, която продължила и на следния денъ се чувалъ звънливиятъ смѣхъ и веселитѣ пѣсни на ободренитѣ моряци.

Часть отъ тѣхъ обходили съ лодка залива и добили богатъ ловъ отъ прѣсна риба. Друга група моряци слѣзла на брѣга, на ловъ за диви кози и другъ дивечъ.

Въ единъ отъ следващитѣ дни, обхождащата група моряци открила една осамотена и изоставена къща. Покъщнината въ последната се намирала въ редъ и непожтната по своитѣ мѣста, като давала видъ, че домътъ току що билъ напуснатъ отъ своя обитателъ. Върху масата дори се намиралъ разтворенъ календаръ, върху който още сжщиятъ денъ, притежателятъ на самотния домъ написалъ саморъчно известни бележки. Въпрѣки старателното претърсване обаче на околността, не била открита никаква следа отъ жителътъ на отдалечения въ океана островъ. Затова пъкъ, моряцитѣ открили просторна градина портокалови дървета, отрупани съ плодове. Лодката била добре натоварена съ сочните портокали, които били пренесени на кораба.

Следъ като товарнитѣ помѣщения на „Веруна“ били изпразнени и ценнитѣ товари грижливо били прибрали върху „Волфъ“, двата кораба вдигнали котва и се отправили въ открития океанъ, гдето английскиятъ корабъ трѣбвало да бжде потопенъ.

Въ далечината неочаквано билъ забелязанъ голѣмъ четиристожеренъ вѣтроходъ, който при благоприятенъ вѣтръ и добре опънати платна, бързо се движилъ напредъ, по своя пжтъ. „Волфъ“ се впусналъ въ преследване. Скоро обаче било установено, че до смръчаване вѣтроходътъ не ще може да бжде настигнатъ. Затова, несбходимо било наново да бжде използванъ самолетътъ. „Вьолфхенъ“ излитналъ и бързо настигналъ корабътъ. Хвърлената бутилка паднала върху палубата на вѣтрохода, гдето била прочетена за-

писката съ заповѣдта, корабътъ веднага да се отправи къмъ нѣмския кръстосвачъ. Изпълнявайки послушно дадената заповѣдъ, вѣтроходътъ бързо промѣнилъ посоката на движение и се отправилъ къмъ кораба „Волфъ“.

На смръчаване „малката ескадра“, състояща се отъ три кораба се закотвила при Недѣлнитѣ острови. Вѣтроходътъ се именува въ „Winslow“ и превозвалъ 500 тона каменни вжглища, бензинъ, а сжщо и пушено свинско месо.

На следния денъ корабътъ „Веруна“ билъ потопенъ чрезъ оганя на орджията, следъ което товарътъ на вѣтрохода билъ прехвърленъ върху „Волфъ“.

„Winslow“ сжщо билъ обстрелванъ и засѣгнатъ отъ снарядитѣ на нѣмския кръстосвачъ, обаче мъчно потъналъ. Когато настѣпила нощта, горящитѣ останки отъ вѣтроходътъ още останали да се носятъ по водната повърхностъ и освѣтлявали подобно на грамаденъ факелъ околната мрачина, се движели бавно къмъ острова.

Отъ извършената внезапна провѣрка на пленницитѣ, намиращи се на „Волфъ“ се установило, че двама отъ тѣхъ липсватъ. Вѣроятно сж избѣгали и укрили на Недѣлния островъ. За тѣхното бѣгство въ послѣдствие се узнало следното:

Бѣглицитѣ сж били старшиятъ офицеръ и механикътъ на потопения корабъ „Turritella“. Използвайки тъмната нощъ, тѣ се снабдили съ спасителни ризи и хвърляйки се въ водата, опитали се да доплуватъ до острова. Механикътъ обаче билъ погълнатъ отъ една акула, а старшиятъ офицеръ успѣлъ да достигне острова, гдето водилъ робинзоновъ животъ. Офицерътъ използвалъ горящитѣ останки на вѣтрохода „Winslow“ за своето спасение. Извличайки горящитѣ греди и дъски на брѣга, бѣглецътъ денонощно, въ продължение на три месеци поддържалъ огънь върху едно отъ възвишения на острова, който огънь билъ забелязанъ отъ минаващия наблизо корабъ. Последниятъ спусналъ лодка и спасилъ бѣглеца.

Движейки се съ пълна скоростъ спомагат. кръстосвачъ „Волфъ“ се отправилъ къмъ севернитѣ брѣгове на Нова Зеландия, гдето въ послѣдствие, използвайки нощта хвърлилъ часть отъ своитѣ мини на морскитѣ

пжтища, водещи за главното пристанище на острова. Следващата нощ корабът достигнал протока, раздѣлящ двата голѣми острова на Нова Зеландия, като поставилъ минно заграждане предъ пристанището Веллингтонъ. Извършвайки успѣшно и незабелязано минозаграднитѣ действия, нѣмскиятъ кръстосвачъ се отправилъ на западъ, прекосявайки Тасманското море, намиращо се, между Австралия и Нова Зеландия, като се насочилъ къмъ малкия островъ Габо, разположенъ на морския пжтъ между дветѣ голѣми австралийски пристанища Сидней и Мелбърнъ.

Привечеръ било заловено следното английско радиосообщение:

„Английскиятъ пощенски корабъ „Монголия“ се взривалъ на мина предъ пристанището на Бомбай и потъналъ. Спасителнитѣ лодки съ пжтниците и обслугата стигнали до брѣга въ околноститѣ на Бомбай. Пощата и товарътъ потънали съ кораба. Двадесетъ души отъ обслугата били убити при взриваването на мината“.

Отъ това прихванато съобщение, моряцитѣ отъ „Волфъ“ съ радостъ установили, че поставеното отъ нѣмския кръстосвачъ минно заграждане предъ Бомбай, сполучливо извършило поставената задача, като нанесло значителни загуби на врага.

Когато на 3 юли огненото кълбо на слънцето се потопило на западъ, въ синьото море и озарило небето съ своя кърваво-червенъ блѣсъкъ, единъ черно боядисанъ търговски корабъ притежавашъ дебела димна тржба и кжси стожери, бавно приближилъ островъ Габо. Никой отъ обитателитѣ на острова не би открилъ въ приближаващиятъ се корабъ нѣмскиятъ спомагателенъ кръстосвачъ „Волфъ“, моряцитѣ на който червсто преобразили своя корабъ чрезъ сксяване на стожеритѣ и удебеление на димната тржба до степенъ, да бжде съвършено неузнаваемъ и различенъ отъ тоя, който билъ описванъ въ английскитѣ съобщения.

Фароветѣ на острова продължавали да свѣтятъ, както въ мирно време. Подъ прикритието на настжпилата тъмнина, спом. кръстосвачъ „Волфъ“ поставилъ своитѣ мини въ близостъ на подстжпитѣ къмъ пристанището на острова, следъ което бързо се отдалечилъ и изчезналъ въ просторнитѣ води на океана, тѣй като били заловени оживени радиосигнали, предавани отъ движещъ се на близо японски боеенъ корабъ.

Следующата непосредствена задача на нѣмския спом. кръстосвачъ била, чрезъ странствувание изъ широкия океанъ, да залови нѣкой неприятелски корабъ и снабдявайки се съ необходимитѣ каменни вжг-

лища, да се отправи за английското морско срѣдище Сингапуръ, предъ което пристанище да постави последнитѣ си заградни мини. Изпълнявайки и тая своя, последна задача, „Волфъ“ би се отправилъ вече къмъ далечната своя Родина.

Следъ три денонощия отъ поставянето на минното заграждане предъ островъ Габо, радиотелеграфистътъ на нѣмския кръстосвачъ заловилъ сигнали за помощъ. Английскиятъ турбиненъ корабъ „Cumberland“, притежавашъ водоизмѣстване 9,000 тона, се взривалъ на минното заграждане предъ пристанището на Габо и бързо потъвалъ, като надалвалъ отчаяно сигнали за помощъ. Корабътъ превозвалъ пљенъ товаръ съ замразено месо. Намирациятъ се наблизо японски кръстосвачъ веднага се насочилъ къмъ бедстващия корабъ, за да му даде възможната помощъ. За да не потъне, капитанътъ на „Cumberland“ успѣлъ да изхвърли своя корабъ на плитковината до островъ Габо, гдето въ послѣствие, въпрѣки извършенитѣ отъ кръстосвача опити за помощъ, засегнатиятъ отъ мината корабъ билъ разрушенъ и доразбитъ отъ бушувашото вълнение. На следниятъ день заранѣта, корабътъ се разцепилъ на две половини и потъналъ. За състоянието и загиването на английския корабъ „Волфъ“ узнавалъ своевременно отъ заловенитѣ открити радиосообщения, предадени отъ японския кръстосвачъ.

Доволенъ отъ постигнатия успѣхъ, нѣмскиятъ спом. кръстосвачъ продължилъ своето движение къмъ тропическата област на Тихия океанъ, съ намѣрение, да се промъкне презъ лабиринта на многобройнитѣ острови Фиджи.

Единъ день, следъ продължително и безрезултатно странствувание, на хоризонта билъ забелязанъ ма-

лъкъ вѣтроходъ. При настигането му се установило, че той билъ американскиятъ вѣтроходъ „Белуга“, превозашъ бензинъ и газолинъ, товаръ, тѣкмо необходимъ за дейността на самолета „Вьолфхенъ“.

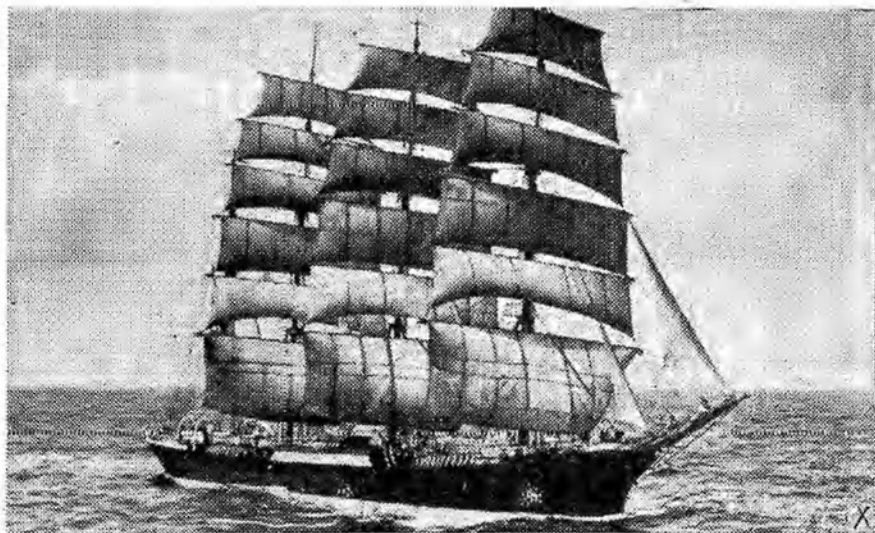
Подвижнитѣ стени на „Волфъ“ били смѣкнати и орждията насочени къмъ американския корабъ, готови да дадѣтъ предупредителенъ изстрелъ за преустановяване на движението. Въ тоя мигъ, върху вѣтрохода било забелязано едно малко момиченце което, носено отъ своята майка, невинно и весело махало съ своята ржчикка.

— „Да не се стреля!“ се чула неочакваната заповѣдъ отъ командния мостъ на нѣмския кръстосвачъ. Орждията наново били прибрани и поставени въ своето основно положение.

Момиченцето се указало, че било шестъ годишната дъщеря на капитана. Малката Анита била пренесена върху „Волфъ“, гдето се чувствувала като въ своя домъ и била любимка на всички отъ кораба.

Хранителнитѣ припаси и 3000 литри бензинъ били прехвърлени върху нѣмския кръстосвачъ. Американскиятъ вѣтроходъ билъ подпаленъ отъ нѣколко снаряда и започналъ да гори, подобно на огроменъ факелъ.

Когато настжпила нощта, отъ „Белуга“ се издигали вече грамадни пламъци, тѣй като, останалитѣ въ кораба 500,000 литри бензинъ, поставенъ въ множество варели, започналъ да се възпламенява и да образува огромно огнено море. Силни взривове разтърсвали околността. Горящитѣ бензинови бѣчви се разхвърчали наоколо и, падайки въ водата, се разкжсвали и разливали горящия бензинъ, който бързо се разпространявалъ по водната повърхностъ. „Волфъ“ се отдалечилъ и изгубилъ въ нощта. (Следва).

Нѣмскиятъ учебенъ корабъ „Приваль“, подаренъ отъ германското правителство на Чили.

МОРСКИ ВЕСТИ

Английският загуби на военни и търговски кораби през май 1941 г.

Съгласно сведенията помѣстени въ нѣмското морско списание „Ди Кригсмарине“, презъ месецъ май 1941 год. германският морски и въздушни сили отбелязали твърде резултатни действия срещу врага. Презъ месеца били потопени общо 746,000 бр. р. тона английски търговски кораби, отъ които, 479,000 бр. р. тона били потопени отъ подводници, 215,000 тона отъ въздушните сили и останалитѣ отъ другитѣ бойни кораби. Презъ май 1941 год. Англия загубила следнитѣ бойни кораби:

Отъ действията на германският морски и въздушни сили били потопени: единъ линейенъ кръстосвачъ, седемъ кръстосвача, единадесетъ изстрѣбителя, седемъ торпедни лодки, три спомагателни кръстосвача, четири подводника и шестъ стражни кораба. Отъ действията на италиански морски и въздушни сили били ли потопени петъ кръстосвача, два подводника и единъ изстрѣбителъ. Или общо, презъ месеца английският флотъ загубилъ 47 единици.

Освенъ това, засѣгнати били отъ бомби, артилерията и заграднитѣ мини: два линейни кораба, два самолетоносача, а така сжщо и голѣмъ брой кръстосвачи, изстрѣбители и други леки бойни сили.

Американският строежъ на кораби.

Съгласно новата строителна програма на Съединенитѣ щати за бързото увеличение на търговския флотъ, нѣкои отъ американският корабостроителници получили поржкката за усилената постройка на множество търговски кораби.

Така, нановостъкмената корабостроителница „Северна Каролина“, получила поржкката за 25 товарни кораба възлизащи на 375 милиона долара (3 милиарда лева). Първиятъ корабъ, съгласно сключениятъ договоръ, трѣбвало да бжде напълно завършенъ за 287 дена, а всички 25 кораба, трѣбвало да бждатъ предадени на държавата следъ 731 дена.

Корабостроителницата въ Честеръ получила поржкката за постройката на 72 бързоплувни кораба за превозъ на течни горива, възлизащи на 180 милиона долара (144 милиарда лева). Първиятъ корабъ трѣбвало да бжде спуснатъ на вода следъ деветъ месеца, а поржкката следвало да бжде изпълнена въ течение на две години. За да бжде постройката на корабитѣ навреме завършена, корабостроителницата била принудена да съгради нови работилници

и дванадесетъ дока за залагане въ постройка на корабитѣ.

Освенъ тия две корабостроителници, множество други въ Съединенитѣ щати получили. поржкката за постройката на други кораби, необходими за бързото увеличение състава на търговския флотъ, частъ отъ който е предвидена да бжде използванъ въ време на война за подпомагане действията на американският морски сили.

Загубитѣ на английския търговски флотъ до 1 юли 1941 год.

Нѣмскиятъ печатъ въ последно време дава сведения за потопенитѣ английски кораби, отъ началото на настоящата война, до 1 юни 1941 г.

Споредъ тия сведения се установява, че английския търговски флотъ понесълъ следнитѣ загуби, закржглени до хиляди тонове:

До 1 ноември 1940 г.	потопени	7,162,000 бр. р. т.
До 1 мртъ 1941 г.	"	9,199,000 "
До 1 априлъ 1941 г.	"	9,917,000 "
До 1 май 1941 г.	"	10,917,000 "
До 1 май 1941 г.	"	11,664,000 "

Въ тия корабни загуби не сж включени, потопенитѣ търговски кораби, следствие взриваването имъ на заградни мини.

Защитни пристанища на Дунава

Известно е, че зимно време, плаващитѣ и намиращитѣ се по обикновенитѣ пристанища на Дунава рѣчни кораби сж изложени на разрушителното действие на ледоветѣ, движещи се по течението на рѣката.

Поради това, по главниятъ плавателенъ пътъ къмъ сърдцето на Европа сжществуватъ нарочно устроени защитни пристанища, въ които корабитѣ се приютяватъ при появата на ледоветѣ или зимуватъ, като очакватъ прекратяването на ледохода. По долното течение на Дунавасе намиратъ редица зимни пристанища, които сж отдалечени едно отъ друго на нѣколко стотинъ килом. и поради това не сж достатъчни за запазване на корабитѣ изненадани отъ ледоветѣ.

Имайки това предвидъ, въ последно време, Германия полага особени грижи по отношение запазване на своитѣ кораби отъ появата на ледоветѣ. По своята частъ отъ Дунава, тя предвижда устройването на защитното п-ще Кремсъ, намиращо се между пристанищ. Линцъ и Виена, отстоящи едно отъ друго на 221 килом. Освенъ това п-ще, ще бждатъ устроени редица други, отстоящи на 60 клм. едно отъ друго и даващи възможностъ за приютяване и запазване на изненаданитѣ отъ ледоветѣ кораби. Така сжщо, предвижда се преустройството и разширение на пристанищата Регенсбургъ, Линцъ и Виена.

Броятъ на потопенитѣ английски спомагателни кръстосвачи.

Споредъ сведения, получени отъ германски източници, отъ началото на войната до настояще време, Англия загубила десетъ спомагателни кръстосвачи възлизащи общо на 140,797 бр. р. тона. Тия кораби били потопени отъ действащитѣ въ открито море нѣмски бойни кораби, подводници, а сжщо и въ двубой съ германски спомаг. кръстосвачи.

Имената, тонажътъ и скоростта на известнитѣ до сега потопени английски спом. кръстосвачи сж отбелязани както следва:

Име на кораба	Бр. р. т.	ск.
„Laurentic“	18,728	16 мили.
„Rawalpindi“	16,697	18 "
„Rajputana“	16,644	17 "
„Forfar“	16,402	16 "
„Dunvegan Castle“	15,007	16 "
„Jervis Bay“	14,164	15 "
„Voltaire“	13,245	15 "
„Bandyck“	13,241	14 "
„Patroclus“	11,314	15 "
„Patria“	5,355	13 "

Отъ действията на германскиятъ линейни кораби били потопени спом. кръстосвачи „Rawalpindi“, „Jervis Bay“ и „Voltaire“; отъ подводници били потопени петъ кораба: „Laurentic“, „Rajputana“, „Forfar“, „Dunvegan Castle“ и „Patroclus“; а отъ действията на самолетнитѣ бомби били унищожени спомагателнитѣ кръстосвачи „Bandyck“ и „Patria“.

Спомаг. кръстосвачъ „Alcantara“ въ края на юли 1940 год. завързалъ сражение южно отъ Тринидатъ съ единъ германски спом. кръстосвачъ и билъ принуденъ да се оттегли отъ сражението, като за поправка на нанесенитѣ му отъ артилерийскиятъ снаряди разрушения, трѣбвало да влѣзе въ пристанището Рио де Жанейро. „Carnarvon Castle“ отъ 20,122 тона, презъ декември миналата година завързалъ сражение съ германски спом. кръстосвачъ въ южната частъ на Атлантически океанъ и получавайки 22 снарядни удара, билъ принуденъ да потърси помощъ въ пристанището на Монтевидео.

— Спуснатъ билъ на вода отъ корабостроителницата въ Билбао, испанскиятъ моторенъ риболовенъ корабъ „Мареиро“, принадлежащъ на риболовното сдружение „Пизбе“. Корабътъ притежавалъ водоизмѣстване 2,630 тона и мотори съ мощностъ 1,200 конски сили. Предназначенъ е за извършване на риболова въ водитѣ около Исландия. Отъ сжщиятъ видъ ще бждатъ построени още петъ подобни кораба.

Морските сили на Русия

Споредъ съществуващитъ сведения въ чуждестранния печатъ, до започването на военнитъ действия между Русия и Германия презъ юни настоящата година, рускиятъ воененъ флотъ, разпределенъ въ районитъ на Балтийско и Северното ледовито море и въ Делечния изтокъ, на Тихия океанъ, е ималъ следниятъ съставъ:

Въ Балтийското и Северното ледовито морета Русия притежава най-големата частъ отъ своитъ морски сили състоящи се отъ: двата линейни кораба „Октомврийская Революция“ и „Маратъ“ притежаващи водоизмѣстване по 23,300 тона, скоростъ 23 мили и главно въоръжение: дванадесетъ 305 мм., шеснадесетъ 120 мм. и шестъ 75 мм. оржидия, 8 картечници, 4 торпедни тръби и единъ водосамолетъ; двата кръстосвача „Максимъ Горки“ и „Кировъ“ съ водоизмѣстване по 8,000 т., скоростъ 33 мили, деветъ 180 мм. и четири 102 мм. оржидия, шестъ торпедни тръби и два водосамолета; лекиятъ кръстосвачъ „Аврора“, минопоставачътъ „Марти“ носящъ 300 заградни мини; два флотиловодача отъ вида на „Ленинградъ“ съ водоизмѣстване 2,895 тона, скоростъ 35 мили; 25 изтрѣбитела, 14 торпедоносеца, 72 подводника, 3 минопоставача, 13 миночистача, 8 стражни кораба, 60 торпедни лодки и 10 други спомагателни кораба.

Освенъ тия кораби, въ усилената постройка се намиратъ: линейниятъ корабъ „Третий Интернационалъ“ съ водоизмѣстване 35,000 тона, скоростъ 30 мили и 8 до 9 — 406 мм. оржидия; два самолетоносача по 6,000 тона; два тежки кръстосвача по 8,000 тона и скоростъ 33 мили; четири флотиловодача отъ вида на „Ленинградъ“ съ водоизмѣстване по 2,895 тона; петъ стражни кораба и множество торпедни лодки. Въ какво състояние се намиратъ новитъ постройки и кои отъ тѣхъ сж завършени вече, липсватъ съответнитъ сведения.

Въ Далечния изтокъ съ главното срѣдище Владивостокъ, Русия разполага съ 58 подводника, данни за които липсватъ; 8 миночистача съ водоизмѣстване по 500 тона, скоростъ 18 мили, едно 100 мм. и две 45 мм. оржидия; два стражни кораба съ водоизмѣстване по 810 тона, скоростъ 20 мили и три 102 мм. оржидия; 30 торпедни лодки и 4 други спомагателни кораба.

Освенъ тия кораби, въ Амуръ се намиратъ още 11 рѣчни монитора, отъ които петъ отъ вида на „Красни Востокъ“ притежаващи водоизмѣстване по 950 тона, скоростъ 11 мили и въоръжени съ осемъ 120 мм. и три 75 мм. оржидия и 7 картечници. По настоящемъ тѣ се считатъ за

най-големитъ и силно въоръжени рѣчни монитори въ свѣта.

Освенъ тия кораби, въ Каспийско море Русия притежава петъ канонерки съ водоизмѣстване по 629 до 710 тона.

Относно корабния съставъ на руския флотъ въ Черно море се дадоха кратки сведения въ миналия брой на вестника.

Подробни сведения за действията на рускиятъ бойни кораби въ Балтийско и Черно море, не сж отбелязани до сега въ ежедневния печатъ и не сж оповестени по радиото при предаване всѣкидневнитъ бюлетини за военнитъ действия.

Английскитъ корабни загуби при Дюнкеркъ

Известно е, че миналата година при оттеглянето на английския експедиционенъ корпусъ отъ Дюнкеркъ, германскитъ въздушни и морски сили нанесоха тежки поражения на британския и тоя на съюзницитъ ѝ корабенъ съставъ, имащъ задачата да пренесе на острова разбититъ войски.

Сведенията за броя и тонажа на потопенитъ при това оттегляне кораби, по понятни причини, не могатъ да бждатъ съвършено вѣрни, тъй като много отъ загубитъ се премълчаватъ. Съгласно последнитъ данни обаче, оповестени официално отъ английска страна се установява, че общата загуба на потопенитъ британски и съюзнически кораби възлиза на 112 различни единици съ общо 449,904 бр. р. тона. Отъ тия загуби, 73 кораба съ 280,556 бр. р. тона сж английски, а 39 кораба, възлизащи на 169,248 бр. р. тона сж съюзнически, главно французки, холандски и белгийски.

Въ сжщото английско сведение се съобщава, че за 18 месеца отъ започване на военнитъ действия, Англия загубила търговски кораби съ общо 4,962,256 бр. р. тона.

Първиятъ корабъ за превозъ на течни горива.

Преди 25 години, въ 1916 год. билъ построенъ първиятъ моторенъ корабъ съ нарочно назначение за превозъ на течни горива, закупенъ отъ едно норвежско корабоплавателно сдружение.

Корабътъ първоначално билъ поръчанъ за руското сдружение Нафта въ Петроградъ, гдето трѣбвало да бжде предаденъ въ края на 1914 г. Поради избухналата Свѣтвна война обаче, постройката била значително продължена и поради военното положение, руското корабоплавателно сдружение било принудено да продаде незавършения още корабъ на норвежското сдружение, което започнало използването на кораба подъ името „Хамлетъ“.

Моторниятъ корабъ „Хамлетъ“, билъ първиятъ нароченъ корабъ за превозъ на течни горива, който притежава съответната особена направа, главно надлъжни непроницаеми прегради, което устройство послужило като основа за следващиятъ строежъ на голѣмитъ съвременни нарочни наливни кораби, така необходими за превоза на течното злато, за чиито протегане се водятъ ожесточени борби.

Първиятъ швейцарски морски корабъ.

Отъ множество десетолѣтия Швейцария притежава значителенъ брой кораби, които използва за извършване пжтническото съобщение между селищата край многобройнитъ швейцарски езера. Въ последно време обаче, швейцарското правителство изработило планъ за създаването на собственъ търговски флотъ, съставенъ отъ мореходни кораби, способни да кръстосватъ всички морета и океани въ свѣта.

Началото за осъществяването на тоя планъ е сложено съ купуването на първия швейцарски корабъ, който, съгласно международнитъ изисквания, получилъ правото да развява швейцарското знаме по свѣтовнитъ морета.

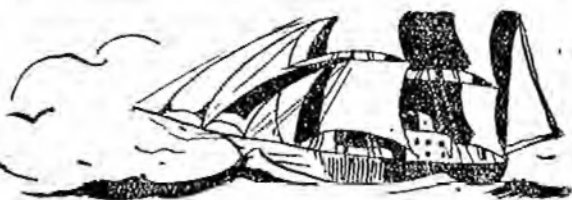
Първиятъ швейцарски морски корабъ се именува „Св. Готтардъ“ и притежавалъ водоизмѣстване 4,000 тона. Преди това корабътъ носелъ името „Армандо“ и плавалъ подъ панамско знаме.

Новата корабостроителна програма на Канада.

Споредъ одобрената презъ миналитъ години и осъществена вече корабостроителна програма въ Канада, различнитъ корабостроителници, въпрѣки усилената производителностъ сж успѣли да завършатъ, освенъ множеството нови миночистачни и стражни кораби, още и 20 търговски кораба, предназначени и предадени на Англия. Предвидъ обаче, голѣмитъ загуби на английскитъ търговски кораби, и необходимостта тѣ да бждатъ своевременно замѣстени съ новопостроени такива, Канадското правителство изработило новъ корабостроителенъ планъ, споредъ който, годишно да бждатъ построувани 75 до 100 търговски кораба отъ по 7,500 бр. р. тона.

За изпълнението на новата строителна програма, предвидено е съществуващитъ 6 корабостроителници да бждатъ разширени, а сжщо така да бждатъ построени други 6 нови. Въ настояще време Канада разполага съ 20,000 корабостроителни работници, които се считатъ за недостатъчни за предстоящата усилената и разширена работа на корабостроителницитъ.

МОРСКА ЛИТЕРАТУРА

ЕДИНЪ МАЛЪКЪ ДРУГАРЪ

Поради своята привързаност, добрина и довърчиви очи, Жаки бѣ приетъ съ възторгъ въ кръга на обслугата, свързана съ съществуването и дейността на торпедната лодка, гдето порастна подъ грижата на всички ни и получи особената своя игривостъ и пѣргавина.

Години наредъ той се намираше неотлъчно въ малкото корабче, вземаше участие въ ежедневната служба и продължителнитѣ походи въ открито море, чувствайки се като въ своя домъ. Жаки бѣше малко кученце, съхраняващо въ туптящото си сърдце качествата на единъ добъръ и вѣренъ другаръ.

Жаки бѣше особено чувствителенъ и съответно отвърщаше, както на ласкитѣ, съ които се оинасяхме къмъ него, така и на грубоститѣ, на които той отговаряше съ сърдито рѣмжене.

Продължителнитѣ и опасни походи въ Северното море, действията въ водитѣ на Норвегия, придружаване и защита на минопоставачитѣ край брѣговетѣ на Англия, търсене и атакуване на неприятелскитѣ кервани кораби, съставляваха обикновени случки изъ неговия животъ, който той преживѣваше твърдо, търпеливо и смѣло заедно съ обслугата отъ малката торпедна лодка.

Понѣкога, застаналъ редомъ съ наблюдателя, Жаки стоеше на постъ изправенъ на преднитѣ си крака и издигналъ високо своята муцуна, слухтѣше и душеше, отправилъ съ

срѣдоточения си погледъ въ далечината или въ непрогледната мрачина на нощта. Жаки не се плашеше отъ бѣсния ревъ на вълнитѣ, които понѣкога го премѣтаха презъ палубата и му нанасяха тежки удари. Неговитѣ мустаци и опашка бѣха вѣчно покрити съ солена кораца, образувана отъ морската вода и, вѣроятно Жаки, съ течение на времето би станалъ единъ старъ и якъ като камѣкъ морски вълкъ, ако неговата малка сѣдба не му бѣ предложила друга участъ. Въ една тъмна нощъ, когато торпедната лодка се връщаше отъ разузнаване и се мѣташе непрестанно посрѣдъ разпѣненитѣ води на стихийната буря, той внезапно изчезна въ морскитѣ дълбочини.

Жаки го нѣма вече. Малкиятъ смѣлцагъ, който понѣкога биваше така немирненъ и забавляваше обслугата съ своятъ веселъ лай и пѣргаво тичане и прескачане по палубата, бѣше вече изчезналъ.

Сега той не ще лае вече яростно и сърдито, когато нѣкой чужденецъ сложи кракъ върху палубата на нашето малко корабче. Сега той не ще да вие вече, когато по корабтъ се разнесѣтъ звуцитѣ отъ свирката на стражния подѣфицеръ, чийто пищение не можеше да понася. Жаки не ще почива вече, лениво изтегнатъ върху стойкитѣ за торпедата, при завръщането въ утрината дрезгавина отъ нощния походъ срещу врага, доволенъ за

благополучно завършената задача. И никога вече нѣма да го видятъ лежи върху тѣсното канапе въ моята кабина, сложилъ малката си глава низко върху преднитѣ си лапи и следящъ съ вѣренъ и съсрѣдоточенъ погледъ моитѣ движения и, не ше отговаря, съ радостния туптежъ на своята опашка и възторженото си скимтене, на отправенитѣ къмъ него думи.

Споредъ събранитѣ въ последствие сведения се установи, че една грамадна вълна го откъснала отъ палубата и, отхвърленъ въ широка джга, Жаки полетѣлъ и бързо изчезналъ въ морската бездна. Стоящитѣ на стража при орждието моряци, чули посрѣдъ тъмнината едно последно жално лаене, което веднага било погълнато и изчезнало въ мрачината.

Вѣроятно Жаки, не се е мжчилъ много, защото разбѣснелото море съ своята стихийностъ въ това годишно време се показало милостиво и неговата вледеняваща студенина умъртвява бързо. Само това ни оставаше за утѣха, защото Жаки бѣше куче, друго подобно на което рѣдко се намираще въ флотилията. Жаки бѣше храбъръ и вѣренъ съпътникъ на всички ни въ торпедната лодка и ние се отнасяхме къмъ него така, както се отнася всѣки къмъ своя другаръ, притежаващъ ценния залогъ за добро и вѣрно приятелство.

Отъ нѣмски Хр. Лѣловъ

С Л Е Д Ъ А Т А К А Т А.

Въ единъ отъ южнитѣ заливи на Италия се намира добре стѣкменото упорно срѣдище за подводници. Въ времето, когато посетихъ това срѣдище, въ пристанището бѣха застанали на кея твърде малкъ брой подводници, чийто обслуга бързаше да се запаси съ необходимитѣ бойни припаси и различни материали и стѣмки своитѣ корабчета за новъ походъ срещу врага. Останалитѣ подводници странстваха въ Срѣдиземно море и въ далечния Атлантически океанъ, намираха се на пътъ за опредѣленитѣ имъ райони на действие или се връщаха обратно къмъ своитѣ изходни пристанища.

Привечеръ, следъ служебното време, въ отреденото за офицеритѣ казино отъ жилищнитѣ помѣщения на брѣга, бѣха се събрали командиритѣ на подводницитѣ и унесени въ другарски разговоръ, описваха своитѣ подвизи и преживянитѣ преждия презъ време на своитѣ продължителни и опасни действия срещу неприятеля.

„Не може да се отрече, започна своя разказъ единъ отъ командиритѣ, че службата на всѣки подводникъ, освенъ съ многобройнитѣ трудности и опасности, се отличава и съ своето взаимно и тѣсно другарство, което съществува между об-

слугата. Свързани съ еднаквитѣ за всички отъ подводника тежки изпитания, лишения, несгоди, опасности и една и сѣща участъ; принудени да водятъ упорита и непрекъсната борба, както съ разбѣснитѣ природни стихии, така и срещу врага, офицеритѣ, подофицеритѣ и моряцитѣ въ тоя малкъ боенъ корабъ сѣ свързани съ непринудена привързаностъ и добри и сърдечни отношения.

Така, командиритѣ и офицеритѣ не изпускатъ случая да отбележатъ бащинскитѣ си грижи и обноси къмъ своитѣ подчинени, а последнитѣ, всѣкога намиратъ на-

чинъ да проявят своята благодарност, почитъ и уважение къмъ своитѣ голѣми и малки началници. Миналата седмица се навърши една година отъ моята женитба. Заранъта на тоя день бѣхъ изненаданъ отъ поднесената ми торта, която готвачътъ приготвилъ съ наличнитѣ въ подводника сръдства. Върху тортата съ букви отъ захаръ бѣ написано: „Сърдечни благопожелания за сватбения день“. Подобни прояви на внимание не бѣха рѣдки и къмъ останалитѣ съслуживци отъ малкия корабъ.

Сжщата седмица обслугата на подводника бѣ подложена на твърде тежки изпитания и струва ми се, че никога презъ живота си не ще забравя преживянитѣ часове на тревога за нашето съществуване. Отъ много денонощия се намирахме на пжтъ изъ необятната морска ширь. Бѣше въ една тиха и топла нощъ. Морето бѣше гладко като огледало. Никога, презъ време на моята петнадесетъ годишна служба на море, не съмъ го виждалъ толкова гладко и спокойно.

Намирахъ се, заедно съ стражния офицеръ върху кулата на подводника. Разговаряхме тихо и се вирахме внимателно въ нощта. Следъ нѣколко часа подводникътъ навлѣзе въ областъ, въ която ниско надъ морската повърхностъ се разтилаше гъста, млѣчно-бѣла мъгла. Видимостта бѣше силно затруднена. Въ подобна мъглива нощъ малка бѣше вѣроятността да забележимъ нѣкой отъ случайно минаващитѣ наблизо неприятелски кораби. Обаче, никой не може да избѣгне това, което сждбата му отредява.

Неочаквано, къмъ три часа заранъта, на приблизително две хиляди метра въ дѣсно забелязахме корабъ. Установихме, че това е изстрѣбителъ. Сжщевременно, на хиляда метра въ лѣво открихме очертанията на безформена черна маса, която бавно се движеше напредъ. Първоначално помислихме, че виждаме самолетноносачъ. Неочаквано обаче, тъмната маса се раздвои и ние установихме, че това сж два кръстосвача, движещи се единъ до другъ.

Време за губене нѣмаше. Веднага дадохъ необходимитѣ заповѣди и данни за стрелба.

— „Торпедата готови за изстрелъ!“
„Готови! Последва отговоръ.“

— Първо, второ, трето торпедо!
— огънь!“

Изстрелянитѣ отъ торпеднитѣ тржби три акули, съ глухъ шумъ и свѣткавична бързина полетѣха къмъ своята целъ. Отпразихъ погледъ къмъ секундомѣра: Протекоха тридесетъ секунди... една минута... деветдесетъ секунди—не последва никакъвъ взривъ. Нима погрѣшно съмъ далъ даннитѣ за стрелбата и невѣрно съмъ опредѣлилъ разстоянието до врага? Решихъ да произведа втора атака.

— „Пригответи първа торпедна тржба!“...

Едва изрекохъ тая заповѣдъ и огроменъ стълбъ пламъци освѣтиха околността. Едно отъ торпедата бѣше попаднало въ цельта. „Потаяй се“ изкомандвахъ и бързо се смъкнахъ отъ командната кула. Въ тоя мигъ се разнесе силниятъ тънтежъ отъ взрива на удареното въ цельта торпедо. Следъ четири секунди последва втори взривъ. Моряцитѣ съ свѣтнаха отъ възторгъ лица, бързо извършваха необходимото за скриването на подводника въ морскитѣ глѣбини. Заедно съ радостта обаче, за успѣшниятъ завършекъ на атаката, по заравящиятъ се вече подъ водата подводникъ премина и тревогата за неизвестността и надвесилата се опасностъ, предизвикани отъ мигновенитѣ действия на неприятелския изстрѣбителъ. Последниятъ бѣше забелязалъ подводника и се впусна въ атака и упорито преследване.

Следъ три минути чухме тънтежътъ отъ взриваване на първата хвърлена по нашиятъ корабъ подводна бомба. Започна ожесточено и опасно за подводника преследване. Една следъ друга бомбитѣ се взриваваха около преследвания подводникъ, които бѣше извършилъ сполучливата атака едва за осемъ минути, следъ която атака обаче, въ продължение на петъ часа, бѣ

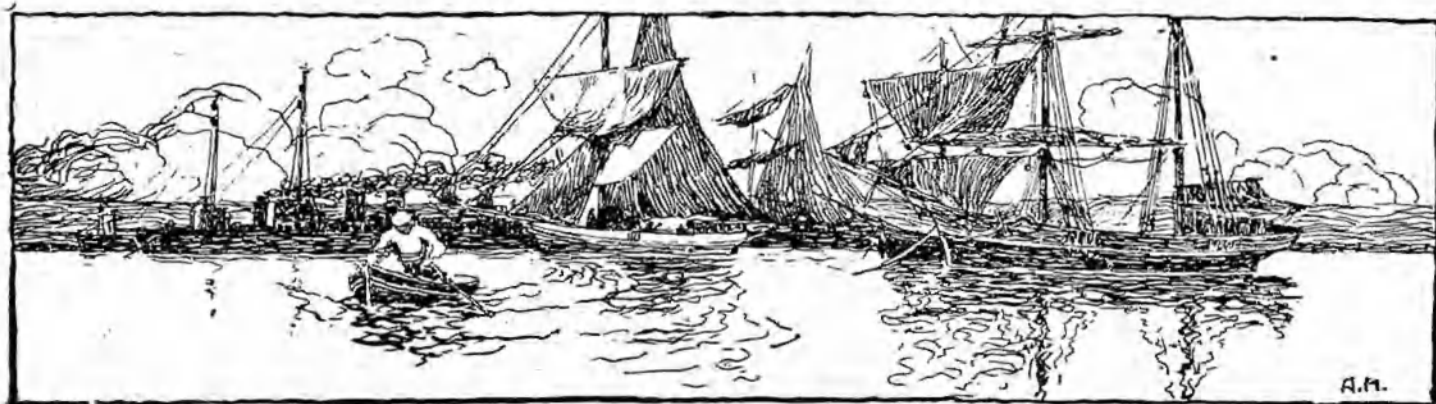
подложенъ на действието отъ неприятелскитѣ подводни бомби.

Затворени между стоманенитѣ стени на своето малко корабче, моряцитѣ съ тревога очакваха следниятъ възможенъ мигъ, въ който хвърлената отъ изстрѣбителя бомба би се взривала на мѣсто, върху самия подводникъ и би причинила неговото загиване. Крайно мъчителни бѣха часоветѣ и минутитѣ, които моряцитѣ преживѣха въ тая продължителна гонидба, презъ време на която смъртта непрестанно витаеше наоколо и всѣки мигъ сждбата можеше да сложи край на съществуването на подводника съ който щѣше да загине и неговата обслуга. Следъ петъ часа обаче, противникътъ прекрати гонидбата. Шумътъ отъ движението на неговитѣ виѣтове постепенно се отдалечи и заглъхна. Ние бѣхме спасени и отново радостни за успѣшно завършената атака.

Следъ като се увѣрихме, че опасността напълно е отстранена, подводникътъ предпазливо изплава на водната повърхностъ. Измжчениитѣ и отруднени отъ преживяната тревога и продължително напрежение гърди, широко се отвориха и жадно вдишваха чистиятъ и благодатенъ морски въздухъ.

На следниятъ день главното командване на нашитѣ въоръжени сили съобщи, че единъ италиански подводникъ атакувалъ две неприятелски единици, отъ които едната, тежко засегната отъ взрива на торпедото, бързо потънала. Въ последствие, английското адмиралтейство по тоя случай призна за потопяването на единъ отъ своитѣ нови кръстосвачи. Поради действията на неприятелския изстрѣбителъ—завърши своя разказъ командирътъ на подводника, не ми бѣше възможно да остана на водната повърхностъ, за да се установи кои именно вражески единици бѣха успѣшно атакувани“.

На следния день, командирътъ отплува съ своя подводникъ въ открито море, за новъ походъ и нови действия срещу врага.

Всичко, което вълнува днесъ Европа, ще узнаете отъ

СИГНАЛЪ

(отъ скоро и въ български преводъ)

Модерното, отлично осведомено списание: събития, които градятъ историята; най-важното изъ науката и стопанството; най-забележителното изъ изкуството и културния животъ; новото въ филма, театъра и модата; извънъ това, много хуморъ и забавно четиво.

Всѣки две седмици единъ дебелъ брой, изпъстренъ съ цвѣтни илюстрации.

ЦЕНА 5 лева

Намира се въ всѣка вестникарска будка и въ

ГЕРМАНСКАТА КНИЖАРНИЦА-Ерихъ Треллеръ
СОФИЯ, „ЦАРЬ ОСВОБОДИТЕЛЪ“ № 12

ТЕКСТИЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

„ИЛИЯ Г. КАЛОВЪ“

СЛИВЕНЪ — СОФИЯ

ФАБРИКА ЗА ЧИСТО ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ И ОДЕАЛА.

ТЕЛЕФОННИ НОМЕРА:

Сливенъ 70 и 9

София 2—38—08 и 2—36—78

ДИНАМИКА А. Д.

София, пощенска кутия № 190

За телеграми: Динамика, София

ул. „Московска“ 7

Телефонъ: 2—33—33

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО И ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Корабни и лодочни дизелови мотори. Пристанишни транспортни уредби, инсталации и машини.

Мостови строежи отъ всѣкакъвъ видъ (извършени предприятия:

Аспаруховия мостъ въ Варна и ферибота въ Русе).

Котли, водни и парни турбини и парни машини.

Всички видове желѣзни конструкции.

Въздухоопръснителни инсталации и хладилни инсталации.